



Vonnisnummer / Griffinummer 2019 / 2260
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 24 juni 2019
Naam van de beklaagde (n)
Systeemnummer parket Dossiernummer 19A000847 Notitienummer parket

rechtbank van eerste
aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen
Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen

Dossiernr 19A000847

vleugel D, 3de verdieping

Vonnisnr /

p. 2

Inzake het Openbaar Ministerie tegen

BEKLAAGDE(N) :

KBO

met maatschappelijke zetel gevestigd te

004400

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester

, advocaat te

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 5.4.9.§1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd,

meer bepaald de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) :

- I. Artikel 4.1.3.1 Vlarem II : namelijk door de stallen en de omgeving er rond niet zindelijk gehouden te hebben, zodat er een enorme hoeveelheid vliegen zit in en rond de stallen;
- II. Artikel 53.9.8.4§3 Vlarem II : namelijk door geen doeltreffende bestrijdingsmaatregelen te hebben genomen ter voorkoming van ongedierte zoals insecten;

Te op 30 juni 2017.

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

In de dagvaarding wordt in de tenlastelegging "artikel 53.9.8,4§3 Vlarem II" vermeld. Dit dient te worden gelezen als "artikel 5.9.8.4§3 Vlarem II". Het past deze materiële vergissing recht te zetten.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Beklaagde wordt vervolgd voor een inbreuk op het Decreet van 5 april 1995 inzake het milieubeleid.

Beklaagde is uitbater van een mestkalverenbedrijf te met een mestverwerkingsinstallatie.

Tijdens een controle op 30 juni 2017 door de milieu-inspectie in het bedrijf van beklaagde werd vastgesteld dat de milieuhygiënewetgeving werd overtreden.

Er werden ontelbare vliegen aangetroffen (st.17,18) waarvoor beklaagde doeltreffende bestrijdingsmaatregelen diende te treffen.

Beklaagde betwist de inbreuken niet doch voert aan dat het nemen van preventieve maatregelen niet mogelijk was en bovendien werd de activiteit van de mestverwerking stopgezet zodat het probleem was opgelost.

Beklaagde benadrukt dat er evenwel aan vliegenbestrijding werd gedaan en dat advies werd ingewonnen van een leverancier gespecialiseerd in middelen van ongediertebestrijding. Beklaagde voert ook aan dat er geen sprake was van onaanvaardbare hinder.

De rechtbank meent dat beklaagde er over moet waken dat de uitbating van het bedrijf gebeurt met optimale naleving van de opgelegde milieuhygiënenormen.

Een gebrek aan voorzorg kan wel worden weerhouden vermits beklaagde alles moet controleren om het bedrijf zindelijk te houden en inbreuken te voorkomen.

Loutere onachtzaamheid volstaat hier voor het weerhouden van de inbreuken.

Op grond van de vaststelling van de milieu-inspectie acht de rechtbank de tenlastelegging I en II lastens beklaagde bewezen.

Beklaagde herroept zich ondergeschikt op de overschrijding van de redelijke termijn conform artikel 6 EVRM.

De rechtbank stelt vast dat er enig tijdsverloop is tussen de vaststellingen op 30/6/2017 en de dagvaarding van beklaagde op 7/2/2019

De rechtbank is van oordeel dat beklaagde niet onnodig lang in het ongewisse werd gelaten over haar vervolging, en dit ook rekeninghoudend met de houding van alle partijen.

Beklaagde betaalde evenwel de door het openbaar ministerie op 13/8/2018 aanvankelijk voorgestelde minnelijke schikking niet, wat een vrije keuze was.

Beklaagde heeft zich kunnen verdedigen tijdens de procedure en heeft tegenspraak kunnen voeren ook mits bijstand van haar raadsman zodat de rechten van verdediging niet geschonden zijn.

De redelijke termijn conform artikel 6 EVRM is niet overschreden doch de rechtbank zal met het tijdsverloop rekening houden bij de straftoemeting.

Strafmaat

De feiten zijn ontoelaatbaar gelet op het gevaar ervan voor het leefmilieu en ook voor de volksgezondheid, zij getuigen ook van een gebrek aan respect voor de opgelegde reglementeringen met betrekking tot het leefmilieu.

De navolgende straf wordt opgelegd met uitstel gelet op de ter zitting en in conclusies aangehaalde elementen, alsook met het tijdsverloop sedert de feiten. Een uitstel kan beklaagde motiveren de milieuwetgeving in de toekomst strikt na te leven.

De feiten van de tenlasteleggingen I en II vermengen zich als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1, 3, 6, 7, 7bis van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,

artikel 1 van de wet van 5 maart 1952,

Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische

rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen

Dossiernr 19A000847

vleugel D, 3de verdieping

Vonnisnr /

p. 5

tweedelijnsbijstand,
artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen, zoals aangehaald in de voormelde
tenlastelegging,
artikel 1 en 8 en 18bis der wet van 29 juni 1964
en bij toepassing van de artikelen 41bis, 65, 66, 99bis van het Strafwetboek.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Herstelt de materiële vergissing in de dagvaarding zoals voormeld.

Op strafgebied

Veroordeelt voor de tenlasteleggingen I en II, vermengd :

tot een geldboete van **4000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimen.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 3 jaren vanaf heden wat betreft deze geldboete.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in
hoofde van beklaagde op 28,71 EUR

rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen

Dossiernr 19A000847

vleugel D, 3de verdieping

Vonnisnr /

p.6

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 juni 2019 door de voorzitter, rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1:

- rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier